

нѣкой нѣщо на Господа. Защо се воѣше праведный
 Іѡвз много на бога, не страхъ рабскагш, но ст-ра-
 хѣваше заради синовѣте си; и хърно чѣваше себе
 си, и сичкиа дѡмз, да се ненапрѣби нѣкое прогнѣ-
 ваніе на Господа Бога: затова дѣцѣта си въ до-
 кро наказаніе чѣваше, кой то ги наставаше на пѣть
 правый и житіе безкосѣрнш. и чѣстѡ ги преглѣдѣва-
 ше, и даваше имъ на сахѣтз нѣкой сосз мысла ѡ
 нѣхъ да не согрѣши нѣщо на создателѣ си. и самъ
 станѣваше оутрина, принимасше жѣртѡ за чѣдата
 си, по єдно тѣлѣ на секомѡ за согрѣшеніето имъ,
 дѣмаше защо: єда помыслѣтз каквѡ да є синовѣто
 ми въ сердцата си нѣчто негѡднов Бѡгѡ. така
 правеше Іѡвз праведный по всѣ дни. И єшдѣ тѡд-
 дѣнь, ѡнгели бѡжій кой то бѣха поставени да чѣ-
 вѣтз рѡдз чѡловѣческой, ѡ идоха прѣдз Бѡга, и
 да мѡ принесѣтз чѡловѣческѣте молѣбѣ, и сички те
 ѡныѣ нѣжди. ѡ иде сосз нѣхъ и діавольѡ искѡси-
 тель и клеветникъ чѡловѣческой, не защо є возмо-
 женъ кѡпнш сосз ѡнгели те да иде прѣдз Бѡга
 нанекеси, но ѡ далече вѡнка нанекесѣ, и рече гѡдъ
 на діавола: ѡ гдѣ си дошѣлз; и ѡ говори діаволъ
 на гѡда, рече: ѡвѣкѡблихъ землѣ та, и доидѡхъ
 поднекесѣ, рече мѡ: гѡдъ: въ карѣли ли си въ оу-
 шѣте ѡ тѡбѣта мыслѣ на рака моего Іѡва; защо
 нѣма подобенъ чѡловѣкъ на землѣ та кѡтѡ него;
 праведенъ, истиненъ, и вѡгочестѣвъ, който се ѡ
 фѣрлѡ ѡ сички те лѡкави вѣщи. ѡ говори діаволъ,
 и рече прѣдз гѡда: почитѣта Іѡвз заради єнѣ-
 рѣзѣси, заради дѣтомѡси прѣдалъ тѡлкози многѡ
 вѡгатство; на ли си тѣ ѡградѣлз, внѣтрешнаѣ и
 вѡнкашнаѣ дѡмѣтз мѡ, и сичко то ѡ є ѡколѡ него,
 ракотите мѡ си благословѣлз, и хаивѣне мѡ си мнѡ-
 го дѣлз. зѣми мѡ сичко ѡ тѡ има, та да видишъ
 ѡєли да се поклѡна на тѣе. Каквѡ то рече. ѡє ви-
 дишъ, защо є на лѣжѣ, но лицемѣрнш рабѡти тѣе;